

Akinek mese(írás) az élete

Kovács-Buna Tímea egy tizennégy éves diósdai lány, akinek két testvére van; Timi a legkisebb. Meséket ír. Önmagukban ezek a tények még nem különlegesek, az azonban igen, hogy bár Tímea koraszülött volt, és hamar kiderült, mind beszédében, mind mozgásában korlátozott – aminek okán sajátos nevelési igényű gyermek –, ám ennek ellenére szellemileg teljesen ép ember, s ezt irodalmi tehetsége révén bizonyítja. Timi minden nehézsége ellenére boldog, mosolygós kamaszlány, aki nemcsak a saját, hanem mások szórakoztatására, örömére is ír.

Hősünk kilenc éves volt, amikor az általa kitalált mesék papírra vetésére adta a fejét. A történeteket ő maga diktálja, az édesanyja, Hárosi Brigitta pedig lejegyzí azokat. Két mesekönyv és mintegy száz mese eleddig a közös munka eredménye. A Répi, a kis hóember című könyvből papírbábos előadás készült, amit több helyszínen is bemutattak, természetesen meghívva a szerzőt és édesanyját.

Timi másik mesekönyve a Hívd Furulyácskát. Ez a kötet is sikert aratott, mitöbb, egy általános iskola negyedik osztályosai számára kötelező olvasmánná avanszálta. A történetből zenés mesejátékot alkotott egy lel-

Timi középen, édesanyja (balra) és Domsa-Faragó Ivett a diósdai óvodában
Kép: SZ.K.N.

kes „dramaturg” – persze, hogy Timi – s ez az előadás is megfordult már könyvtárakban, iskolákban, óvodákban – legutóbb éppen Diósdon –, a közönség igen nagy tetszését elkönyvelve. Furulyácska szerepében bizonyos Kovács-Buna Tímeát láthatta a nagyjérdemű.

Miután a képzeletbeli függöny a darab végén lemegy – mert minden színházban, így itt is lemegy – a kö-

zönség, azaz a gyerekek és az alkotók beszélgetnek, játszanak, közben szó esik arról is, hogy a Timihez hasonló fogyatékkal élő fiatalok miként élik mindennapjaikat, milyen nehézségekkel kell szembenézni nekik és a családjuknak.

A mesebemutatók itt nem állnak meg: további terveket dédelget a Domsa-Faragó Ivett drámapedagógussal kiegészült alkotócsoport, amelyek alapja az ifjú író más történetei lesznek. Timi mesés fantáziája nyilván kimeríthetetlen!

Szerzőnk az érdi Életfa Csoport Egyesület tagja, ahol hátrányos, illetve halmozottan hátrányos, sajátos nevelési igényű (SNI) gyerekekkel foglalkoznak. Ennek a szervezetnek a keretén belül hívták életre a Kacagó Kaci színházat, amelyet Timi alapított, s ad keretet a már említett „vándorelőadásoknak”. Fontos tudnivaló, hogy a Kaci a kacifántos szóból eredeztethető, s arra utal, hogy a csoportba járók sorra bizony sokszor kacifántos, ennek ellenére vidáman, kacagva élik az életüket. Ilyen élethelyzetben kell ennél több?

Képzeljétek el, gyerekek, egyik nap nagyon meglepődtem! Tudjátok ki járt nálam? Furulyácska! Leszállt az ablakpárkányomra, kinyitottam az ablakot, és mesélni kezdett nekem a kalandjairól. Anyyira ámulatba ejtett, hogy megígértem neki, megosztom veletek is az élményeit például Micinke Cinkével, Fecskendő Fecskivel és a kis kacagójancsi-fiókával. Azt kérte még, hogy mondjam meg nektek, ha szükségetek van rá, akkor nyugodtan keressétek őt a nagy bükkfánál! Hívjátok segítségül Furulyácskát! – idézet a Hívd Furulyácskát című könyvből.

Minden egyéb az ifjú meseíróról itt: timimesek.hu

